

SKÓRY	NORMA BRANŻOWA	BN-65
	Skóry surowe futerkowe Magazynowanie	7712-01
		Zamiast RN-53/MPL-2604
		Grupa katalogowa 1589

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest magazynowanie surowych skór futerkowych pochodzenia krajowego i zagranicznego konserwowanych metodą suszenia i suchosolenia.

1.2. Określenia. Przez magazynowanie należy rozumieć stworzenie takich warunków przechowywania skór surowych futerkowych, które zabezpieczają je przed obniżeniem wartości użytkowej.

1.3. Normy związane

PN-74/P-22010 Skóry surowe zwierząt futerkowych.
Konserwacja metodą suszenia

2. WYMAGANIA DLA POMIESZCZEŃ MAGAZYNOWYCH

2.1. Wymagania ogólne. Surowe skóry futerkowe należy przechowywać w budynkach nadziemnych o ścianach tynkowanych i malowanych.

Podłogę należy wykonać z drewna, betonu lub tworzyw sztucznych. W przypadku podłogi betonowej należy skóry układać na drewnianych kratkach lub mostkach.

Niedopuszczalne jest magazynowanie skór w pomieszczeniu znajdującym się bezpośrednio pod dachem krytym materiałami o dużym przewodnictwie cieplnym. W pomieszczeniach skór surowych futerkowych niedopuszczalne jest przechowywanie skór mokrosolonych solankowanych.

2.2. Temperatura pomieszczeń magazynowych powinna się mieścić w granicach od 0° do +8°C, z braku urządzeń chłodniczych dopuszcza się maksymalną temperaturę +28°C.

2.3. Wilgotność względna powietrza powinna być utrzymana w granicy 60 ± 10%.

2.4. Wentylacja. W magazynie powinno być urządzenie regulujące wilgotność powietrza.

2.5. Zabezpieczenie przed promieniami słonecznymi. Okna powinny być zabezpieczone przed działaniem promieni słonecznych bezpośrednio na skóry futerkowe.

2.6. Przechowywanie oraków. Braki należy magazynować w oddzielnym pomieszczeniu lub w skrzyniach.

2.7. Przechowywanie środków konserwujących. Środki konserwujące lub owadobójcze np. naftalen powinny być przechowywane w oddzielnych, suchych i czystych pomieszczeniach.

2.8. Przechowywanie zużytych środków konserwujących. Niedopuszczalne jest przechowywanie w magazynie zużytych środków konserwujących np. zużytego naftalenu (naftaliny). Zużyty naftalen powinien być przynajmniej raz dziennie usuwany z magazynu, po czym należy go spalać przy zachowaniu obowiązujących przepisów przeciwpożarowych.

3. KONTROLA POMIESZCZEŃ

3.1. Kontrola temperatury. Do kontroli temperatury w pomieszczeniach należy używać termometrów rtęciowych lub alkoholowych. Kontrolę temperatury w magazynie należy wykonać co najmniej dwukrotnie w ciągu jednego dnia, w odstępach czasu co najmniej 4 godz. Niedopuszczalne jest umieszczenie termometrów w miejscach przewiewnych lub nasłonecznionych.

3.2. Kontrola wilgotności. Do kontroli wilgotności powietrza należy używać higrometrów, psychrometrów. Można stosować aparaturę automatyczną umożliwiającą ciągłą regulację wilgotności powietrza.

Kontrolę wilgotności powietrza należy wykonać dwukrotnie w ciągu jednego dnia, w różnych miejscach magazynu w odstępach czasu co najmniej 4 godz.

4. PRZYGOTOWANIE SKÓR DO MAGAZYNOWANIA

4.1. Badania surowych skór futerkowych. Przed rozpoczęciem magazynowania wszystkie surowe skóry powinny być dokładnie przejrzane.

Niedopuszczalne jest magazynowanie z:

- a) wilgotną skórą (skóry niewysuszone),
- b) mizdrą z nalotem pleśni,
- c) nadmierną zawartością tłuszczu w skórze,
- d) uszkodzoną przez szkodniki (np. larwy moli) okrywą włosową lub skórą.

Skóry z podanymi wadami powinny być przed rozpoczęciem magazynowania wysuszone, oczyszczone z pleśni, tłuszczu i szkodników. Skór tych nie można magazynować ze skórami zdrowymi.

Instytut Przemysłu Skórzanego
Ustanowiona przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Skórzanego dnia 5 lutego 1965 r.
jako norma obowiązująca w zakresie przechowywania od dnia 1 lutego 1966 r.
(Mon. Pol. nr 3/1966 poz. 24)

4.2. Suszenie skór. Skóry z wilgotną skórą należy suszyć według zasad podanych w PN-74/P-22010.

4.3. Usuwanie nalotów i pleśni. Wszystkie surowe skóry futerkowe, na których stwierdzono obecność nalotów spowodowanych działalnością pleśni, należy wysuszyć po starannym usunięciu ww nalotów i poddać dodatkowemu wysuszeniu.

4.4. Usuwanie tłuszczu. Skóry zawierające nadmierną ilość tłuszczu należy przed rozpoczęciem magazynowania odtłuścić według zasad podanych w PN-74/P-22010.

4.5. Usuwanie szkodników. Wszystkie skóry futerkowe, które są podejrzane o zaatakowanie przez szkodniki (np. larwy moli, skórników itp.), powinny być dokładnie wytrzepane. Trzepanie skór powinno być przeprowadzone w ten sposób, aby nie istniała możliwość przedostania się ich ponownie do magazynu. Usunięte szkodniki ze skór należy natychmiast zniszczyć środkami owadobójczymi, np. Azotoxsem, DDT. Niedopuszczalne jest trzepanie skór wewnątrz pomieszczenia służącego do magazynowania.

4.6. Zasady ogólne. Surowe skóry należy zawieszać pojedynczo, układać na regałach w wiązkach lub w stosy według rodzajów i klas.

5. SPOSÓB UKŁADANIA I PRZECHOWYWANIA SKÓR

5.1. Warunki ogólne. Niedopuszczalne jest przetrzymywanie skór surowych w sprasowanych belach lub paczkach. Dopuszcza się przechowywanie skór sprasowanych w belach i wiązkach, ułożonych w skrzyniach lub w workach tylko w przypadku, gdy skóry te zostały przygotowane do przesłania w ciągu tygodnia.

5.2. Sposoby układania skór

5.2.1. Układanie w stosy. W stosy układa się skóry: królików, zajęcy, kotów, borsuków, smuszek, (jagniąt karakułowych) w ten sposób na drewnianych pomostach lub regałach, aby były znajdowały się na zewnątrz stosu. Dopuszczalne jest tworzenie stosów o wymiarach

- a) długość stosu - najwyżej 2 m,
- b) szerokość stosu - najwyżej 2 długości skóry.

Stosy należy układać w odległości od 10 do 20 cm od ściany. W celu wyrównania stosu dopuszcza się ułożenie około 20% liczby skór łbami do wewnątrz stosu.

5.2.2. Układanie skór systemem kominowym. Skóry układa się na drewnianych pomostach lub podkładach w ten sposób, aby powstający stos miał kształt prostokąta lub kwadratu, wewnątrz nie wypełniony przez skóry. Skóry układa się w ten sposób, aby wewnętrzne ściany nie stykały się ze sobą. W ten sposób powstaje stos o kształcie komina z otworem w środku.

Dopuszcza się następujące największe wymiary:

- a) grubość ścian stosu - 2 długości skóry,
- b) szerokość stosu - do 2,7 m,

- c) wysokość stosu - do 2,5 m,
- d) długość stosu - do 3,0 m,
- e) odległość między poszczególnymi wewnętrznymi ścianami stosu co najmniej 0,3 m.

W przypadku stosu, którego grubość ścian powstaje z jednej długości skóry, aby można układać do wewnątrz komina bądź na zewnątrz.

W przypadku stosu, którego ściany zbudowane są z dwóch długości skóry, aby wewnętrznego rzędu powinno się układać w kierunku środka komina, a zewnętrznego rzędu - na zewnątrz tworzącej się ściany. W celu wyrównania stosu dopuszcza się ułożenie około 20% liczby skór łbami do wewnątrz między rzędami.

W przypadku tworzenia wysokiego stosu, należy sporządzić komin z cienkich listewek, który umieszcza się w środku tworzonego stosu. W poszczególnych stosach powinny znajdować się termometry, na wysokości około 1 m od poziomu pomostu.

5.3. Przechowywanie skór w wiązkach lub zawieszonych pojedynczo

5.3.1. Skóry magazynowane w stanie rozwieszonym. W stanie rozwieszonym magazynuje się następujące rodzaje skór futerkowych: skóry lisów (rudych i szlachetnych), norek, kun, tchórzy, piżmaków, łasic, wiewiórek, wyder, nutrii, chomików i innych podobnych.

5.3.2. Sposób tworzenia wiązek. Wiązki tworzy się przez przewleczenie sznurka przez otwór oczny skór jednego rodzaju i klasy. Skóry nie mające łbów zawieszają się przez przewiązanie łapek lub ogonów.

5.4. Zużycie środków konserwujących. W pomieszczeniach, w których brak jest urządzeń chłodniczych, przy układaniu skór w sposób podany w 5.2, należy warstwy skór przesypywać środkiem konserwującym. W przypadku stosowania naftalenu do przesypywania stosuje się go w ilości od 1 do 2% (w odniesieniu do ciężaru surowych skór futerkowych).

Do obliczenia ilości potrzebnych środków konserwujących przyjmuje się dla poszczególnych rodzajów surowych skór futerkowych następujący orientacyjny średni ciężar skóry:

- borsuka - 0,60 kg,
- kota - 0,20 kg,
- karakuła - 0,15 kg,
- zająca - 0,14 kg,
- królika hodowlanego - 0,18 kg,
- grzbiet skóry królika hodowlanego - 0,10 kg,
- królika dzikiego - 0,10 kg.

Surowe skóry borsuków należy przesypywać mieszaniną naftalenu i trocin bukowych (2% naftalenu i 10% trocin bukowych w odniesieniu do ciężaru (masy) surowej skóry borsuka).

6. OKRESOWA KONTROLA MAGAZYNOWANYCH SUROWYCH SKÓR FUTERKOWYCH

6.1. Ogólne zasady kontroli surowych skór futerkowych. Magazynowany surowiec powinien być poddany stałej kontroli. W czasie kontrolowania surowych skór futerkowych należy zwrócić szczególną uwagę na:

- a) występowanie skór o nieodpowiednio wysuszonej dermie,
- b) występowanie nalotów pochodzenia pleśniowego na mizdrze skór,
- c) występowanie uszkodzeń pochodzenia bakteriologicznego,
- d) wydzielanie się amoniaku,
- e) występowanie skór uszkodzonych na skutek działania larw moli, skórników oraz innych pasożytów,
- f) temperaturę wewnątrz stosów skór np. skórkroliczych.

W przypadku gdy temperatura skór w stosie jest wyższa niż $+22^{\circ}\text{C}$, należy natychmiast rozebrać stos, skóry wysuszyć, po czym ponownie ułożyć osobny stos.

Skóry wilgotne należy natychmiast wysuszyć, po czym ponownie ułożyć w stosy lub w wiązki.

Skóry ze śladami pleśni należy starannie oczyścić z nich, dosuszyć i następnie ułożyć w odpowiednie stosy. Skóry podejrzane o uszkodzenie przez pasożyty należy dokładnie wytrzeć w sposób podany w 4.5, po czym ułożyć w osobny stos. W przypadku stwierdzenia obecności larw moli, skórników lub innych pasożytów należy szczegółowo zbadać wszystkie skóry znajdujące się w danym pomieszczeniu. Zaatakowane surowe skóry futerkowe należy, po uprzednim ich zabezpieczeniu, w pierwszej kolejności przekazać do zakładów produkcyjnych.

W przypadku gdy tego typu skóry futerkowe nie mogą być natychmiast przesłane do zakładów produkcyjnych, należy je magazynować w innym pomieszczeniu. W czasie dalszego magazynowania należy je przeglądać co najmniej raz w tygodniu.

6.2. Wiosenna kontrola surowych skór futerkowych. Wszystkie surowe skóry futerkowe, które były magazynowane przez zimę w stosach, wiązках lub pojedynczo, należy dokładnie przejrzeć w okresie od marca do maja (według zasad podanych w 6.1).

6.3. Letnia kontrola surowych skór futerkowych. Kontrola surowych skór futerkowych magazynowanych w okresie letnim powinna być przeprowadzana co najmniej raz w miesiącu. Zasady kontroli identyczne jak podano w 6.1.

6.4. Kontrola skór w pozostałych miesiącach powinna być przeprowadzana wg zasad podanych w 6.1, co najmniej raz na 6 tygodni.

7. EWIDENCJA SKÓR MAGAZYNOWANYCH

7.1. Ewidencja skór magazynowanych w stosach. W przypadku przechowywania surowych skór w stosie, obok stosu powinna się znajdować tablica orientacyjna zawierająca co najmniej następujące dane dotyczące magazynowania skór:

- rodzaj skór futerkowych,
- liczbę sztuk skór w stosie,
- klasę skór,
- pochodzenie skór (kraj, import),
- datę ułożenia stosu,
- datę ostatniej kontroli stosu.

7.2. Ewidencja skór w wiązках. Każda wiązka powinna być oznaczona tabliczką. Na odwrocie tabliczki powinny być podane co najmniej następujące dane:

- rodzaj skór futerkowych,
- liczba sztuk skór w wiązce,
- klasa skór,
- pochodzenie skór (kraj, import).

Końce sznurka powinny być zaplombowane. W przypadku magazynowania pojedynczych surowych skór szlachetnych zwierząt futerkowych, skóry te powinny być zaopatrzone w tabliczki oznaczające klasę, oraz w plombę.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

Wydanie 5 - stan aktualny: maj 1981; uaktualniono normy związane.